

Dr August Konkel, Przysłowia, Sesja 2

© 2024 August Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer dwa, Cel Przysłów, Exordium do rozdziału 1 Przysłów.

Witamy ponownie na naszych wykładach na temat Przysłów. Porozmawiamy trochę więcej o Przysłowiach. To jest druga sesja. Podczas tej sesji chcemy porozmawiać szczególnie o krótkim, ale bardzo ważnym wprowadzeniu do Księgi Przysłów, które mówi nam o jej celu.

Chcę zacząć od przedstawienia Księgi Przysłów według jej tytułów. Powiem Ci, dlaczego jest to ważne. Jest to ważne, ponieważ w tym krótkim wstępie tytuł często staje się tematem następujących po nim stwierdzeń celu.

Nie sądzę, że jest to właściwa interpretacja tego egzordium, jak je nazywamy. Myślę raczej, że należy go pozostawić jako tytuł wraz ze wszystkimi innymi tytułami, które występują w Księdze Przysłów. Są więc bardzo wyraźnie zachowane i zaznaczone w samej Księdze Przysłów.

Zatem Przysłowia Salomona w 1.1, Przysłowia Salomona w 10.1, słowa mądrych, a te dwa są słowami mądrych. A oto Przysłowia Salomona, które zebrał mąż Ezechiasza, słowa Agura i słowa Lemuela, których nauczyła go jego matka. Są to odrębne tytuły nadane różnym sekcjom.

Sugeruję więc, że tytuł całej księgi brzmi Przysłów Salomona. Następnie postępuj zgodnie z czterema oświadczeniami dotyczącymi celu. W języku angielskim tego rodzaju konstrukcja zdań nie działa, ponieważ w języku angielskim podmiot musi być na pierwszym miejscu.

Ale w języku hebrajskim tak nie jest. Aby podkreślić znaczenie, możesz umieścić w zdaniu na pierwszym miejscu cokolwiek chcesz, a następnie podmiot. Mamy więc tutaj cztery stwierdzenia bezokolicznikowe, po których w wersecie piątym znajdują się te słowa.

Myślę, że częścią Księgi Przysłów jest wyposażenie młodzieży w łatwowierną przebiegłość, a tematem są mądrzy, czyli ludzie, którzy czytają księgę. Zatem odbiorcy tej księgi, czyli ludzie, do których jest ona skierowana, nazywani są mądrymi, ponieważ usłyszają. Są mądrzy, ponieważ nabywają zrozumienia, poznają przysłowia i aksjomaty, rozumieją słowa mędrców i ich zagadki.

Mądrym z Księgi Przysłów jest każdy, kto chce słuchać jej wskazówek. Nie oznacza to jednak, że muszą mieć całe mnóstwo doświadczenia. Może to oznaczać, że mają całe mnóstwo doświadczenia.

Ale w obu przypadkach są mądrzy po prostu dlatego, że słuchają mądrości pani. Ci, którzy tego nie robią, są głupcami. Jaki jest zatem warunek wstępny? Kim są mądrzy i którzy będą słuchać mądrości? Cóż, to oni boją się Pana.

Już cytowaliśmy to zdanie: bojaźń Pańska jest początkiem mądrości. W języku hebrajskim słowo użyte w tym słowie, w tym wersecie, to słowo Rosz, które może mieć trzy różne znaczenia. Może mieć sens doczesny, jest punktem wyjścia.

Może mieć poczucie esencji, to jest główna część, o to w tym wszystkim chodzi. Albo może mieć poczucie jakości, to jest najlepsza część, to musisz wiedzieć. Prawdopodobnie wszystkie trzy są zamierzone.

Nie ulega jednak wątpliwości, że celowo uwzględniono to, co doczesne. Nie możesz nawet zacząć być członkiem mędrców, dopóki nie będziesz miał bojaźni Pańskiej. Wiemy o tym, ponieważ w wersji 9.10 ten aksjomat się powtarza.

I tu mamy inne słowo. Jak już wspomniałem, jest to słowo Tikila. A słowo Tikila zawsze oznacza pierwszy.

Zatem punktem wyjścia, i to nie jest punkt końcowy, ale punktem wyjścia mądrości jest bojaźń Pańska. Dopóki nie zaczniemy z takim nastawieniem, dopóki nie będziemy mieli takiego usposobienia, nie będziemy słuchać Księgi Przysłów. Nie będziemy rozumieć ich nauczania.

I nie będziemy w tej kategorii. Zamiast tego będziemy należeć do kategorii tych, którzy nią gardzą i nazywa się ich głupcami. Głupcy to nie ludzie, którym brakuje inteligencji.

I nie są to tylko ludzie, którzy nie potrafią myśleć. W rzeczywistości mogą być najbardziej inteligentni i mogą mieć najbardziej jasne myślenie. Ale nie rozumieją właściwego sensu wartości ani właściwego sposobu, w jaki należy używać tego myślenia.

Są więc moralnie wypaczeni. Czym jest strach? Często mówimy, że strach jest szacunkiem dla Boga. I to jest prawda.

Ale strach to coś więcej niż tylko szacunek. I w tym miejscu chciałbym powrócić do różnych spotkań, jakie mamy w Piśmie Świętym, a które dotyczą spotkania z boskim majestatem Boga. Moglibyśmy skorzystać z góry Synaj i jak pamiętacie, kiedy

majestat Boży ukazał się na górze, ludzie cofnęli się i otrzymali wyraźne pouczenie, aby nie przekraczali granicy, ponieważ pogwałciłoby to majestat i świętość Boga.

Innymi słowy, mieć bojaźń Pańską, to rozumieć coś na temat tego majestatu, tej boskości, rozumieć coś na temat jej mocy sądenia, jak mówi List do Hebrajczyków, nasz Bóg jest ogniem trawiącym. Weźmy inny przykład. Prorok Izajasz mówi: W roku śmierci króla Izajasza widziałem Pana wywyższonego i wywyższonego.

A potem daje krótki wgląd w to, co możesz zobaczyć, jeśli przyjdiesz do Bożej sali tronowej. A jego odpowiedź brzmi: Biada mi, bo jestem człowiekiem o nieczystych wargach i żyję pośród ludu o nieczystych wargach. Innymi słowy, gdy zdamy sobie sprawę z naszej słabości i naprawdę zrozumiemy zależność, jaką mamy od tego dawcy życia, który umożliwił nasz dom i środki umożliwiające życie w nim, pojawia się prawdziwy strach.

Zatem to zawsze jest punkt wyjścia do mądrości, poznania dawcy życia, poznania źródła naszego własnego życia i dobrego samopoczucia oraz posiadania tego rodzaju pełnej wiedzy na temat naszej zależności, co oznacza, że szanujemy ją, szanujemy i bałaby się zrobić czegoś przeciwnego. W Księdze Przysłów spotykamy kilka osobowości. Są tacy, którzy są mądrzy historycznie, ci, którzy zachowują instrukcje zawarte w księgach takich jak Przysłowia, słowa mędrców z rozdziału 1, wersetu 6. Jest to więc dziedzictwo mądrości, które jest przekazywane i przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Ale są też literaci mądrzy i to do nich skierowana jest Księga Przysłów. To znaczy w naszym przypadku my, czytelnicy tej książki. Czytamy to, ponieważ potrzebujemy wiedzieć, co Bóg ma nam do powiedzenia.

Musimy wiedzieć, jak możemy odnosić się nie tylko do Boga, Jego świata, ale także do innych ludzi w nim. Głupcami są oczywiście ci, którzy należą do drzewa wiedzy, o którym czytamy już w Księdze Rodzaju. To drzewo wiedzy było drzewem dobra i zła.

Było to roszczenie do wiedzy, które z jednej strony mówiło, że możemy poznać wszystko, co da się poznać, dobro lub zło, całość, wszystko. Ale oczywiście oznacza to, że jeśli wiem wszystko, co muszę wiedzieć, wiem, co jest dobre, a także określam i decyduję, co jest dobre. I w tym miejscu Księga Przysłów ma swój akt oskarżenia.

Istnieje droga, która wydaje się człowiekowi słuszna, a jej końcem jest śmierć. Zatem ci, którzy odrzucają to objawienie mędrców, są tymi, którzy podążają ścieżką prowadzącą do otchłani. Istnieje trzecia grupa, którą najlepiej opisuje angielskie słowo callow.

Ale nie jest to zjawisko powszechnie spotykane i myślę, że najlepsza substancja, jaką możemy w tym celu dać, jest naprawdę łatwowna. I to są ci ludzie, którzy są w

pewnym sensie zachwiani w związku z bojaźnią Pańską. Wiedzą o bojaźni Pańskiej, nie odrzucili bojaźni Pańskiej, ale też nie nauczyli się niczego, co to znaczy podążać za bojaźnią Pańską.

Dlatego właśnie szczególnie ci potrzebują pouczeń z Przysłów, a słowa Ojca skierowane są do tej młodzieży, aby mogła zdobyć mądrość.

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer dwa, Cel Przysłów, Exordium do rozdziału 1 Przysłów.